

עפ"ג 47708/01/14 - מ' מ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייטים

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
מ' מ'
המערער
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 25.12.13 בת"פ 37580-07-11.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בתקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות. המערער הועמד לדין ביחד עם הוריו, עימם הוא מתגורר. על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.6.11 הכה המערער את שתי אחיותיו הקטינות, האחת, ילידת 1994, והשנייה, ילידת 1998 (להלן: הקטינות), לאחר שנודע לו כי השתיים לא הלכו באותו יום לבית הספר, וגרם להם לחבלות. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 1,500 ₪ לכל אחת משתי המתלוננות. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

תסקיר שירות המבחן

2. המערער, יליד 1983, נשוי, מתגורר עם רעייתו ובתו התינוקת בבית הוריו ב*****, עובד באופן מזדמן בתחום הבנין ונעדר עבר פלילי. המערער הינו הבן השלישי במשפחה המונה שמונה אחים ואחיות בגילאים 13 עד 34 שנים. אביו אינו עובד ומתואר כאדם חולה המוגבל בתפקודו לאחר תאונה שעבר, ואימו הנה עקרת בית. חלק מהאחים סובלים מפיגור שכלי ושניים מהם מוגבלים לגמרי בתפקודם וזקוקים להשגחה מתמדת. בתסקיר פורט כי מגורמי הרווחה נמסר היו דיווחים קודמים של אלימות במשפחה וכי מדובר במשפחה בה היחסים בין ההורים והילדים הנם מעורערים וקשים ומלווים באלימות פיזית ונפשית קשה ביותר של ההורים ושל שניים מהאחים הבוגרים במשפחה, ביניהם גם

המערער, כלפי בנות המשפחה. בעקבות האירוע הקטינות הוצאו למקלט למשך כעשרים ימים נוכח חשש שנשקף לחייהן, ולאחר מכן שבו לביתן והיחסים בבית הוטבו. הקטינות דיווחו על אלימות קשה ותכופה כלפיהן וכלפי אחיותיהן, בעיקר מצידו של המערער, אך האירוע הנדון וההליכים המשפטיים שננקטו כנגד המערער וההורים, הביאו למיתון ולשיפור ניכר ביחס כלפיהן. הקטינות דיווחו כי ההורים משקיעים מאמץ בהתחשבות ברצונותיהם ונמנעים מאלימות פיזית ואף שמים גבולות להתנהגותו של המערער ולא מאפשרים לו להכות את הבנות או להתערב חייהן. יחד עם זאת, הקטינות דיווחו כי המערער נוהג להגיע לבית ההורים, בניגוד לתנאים המגבילים שהוטלו עליו. שירות המבחן התרשם כי המערער לקח על עצמו תפקיד הורי, כמפרנס ומחנך במשפחתו, אך התקשה להתייחס לבעיות במערכת המשפחתית ולא למנטים תוקפניים בהתנהלותו. כמו כן, המערער ניסה להציג חזות נורמטיבית ככל הניתן ולטשטש קשיים של רקע החשש מתוצאות ההליך הפלילי. המערער לקח אחריות חלקית ביותר למיוחס לו בכתב האישום ובולט כי מצמצם ומטשטש מאוד את חומרת מעשיו, מכחיש הזדקקות להתערבות טיפולית מכל סוג שהיא. המלצת שירות המבחן הנה להשית עונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

הערעור

3. סנגורו של המערער טוען כי העונש שנגזר על המערער הינו חמור ביחס לנסיבותיו האישיות של המערער, ובכלל זה העובדה כי למערער אין עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים לאחר שהועמד לדין בתיק דנן. כמו כן, נטען כי המערער הנו המפרנס העיקרי של משפחת המוצא שלו, ויש להתחשב גם במצבו הנפשי בזמנים הרלבנטיים לאישום, כתוצאה מטיפול פוריות שעבר עם בת זוגו. כמו כן, הדגיש הסנגור, כי יש להתחשב בכך שהמערער היה במעצר למעלה מ- 5 חודשים, הוא הודה והורשע ביום 22.2.12 במסגרת הסדר טיעון וללא שמיעת ראיות ואילו דינו נגזר לאחר שנה ושמונה חודשים. עוד נטען כי העונש חמור גם ביחס לעונשים שנגזרו על הוריו של המערער, שהועמדו לדין באותו כתב אישום. מערער זה הופלה פעמיים, הן במשפחה והן בהליך המשפטי. הוא חי במציאות שלא יצר. הוא ישב חמישה חודשים + 11 יום במעצר בפועל ועכשיו עבודות שירות.

4. **ב"כ המשיבה** טענה, כי בית משפט קמא איבחן נכון ואיזן היטב בין הנאשמים השונים. למערער יש אכן אירוע אחד אך המערער הוא זה שגם נזק ולא האחרים. על פי התסקיר הגורם המאיים בבית היה המערער.

דין

5. לזכות המערער יש לזקוף את הודאתו, העדר עבר פלילי והעובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים. כמו כן, לקולא נזקפת גם העובדה שמדובר באירוע אחד במהלכו לא נגרמו חבלות חמורות, וגילה של אחת הקטינות, שהיתה כבת 17 שנים בעת האירוע. כמו כן, בית משפט קמא התחשב גם במצבו האישי של נאשם 1 ובהשפעת מאסר בפועל על משפחתו, וזקף לזכותו גם את השינוי החיובי שחל ביחסים בבית. כמו כן, התחשב בית משפט קמא במשך מעצרו של המערער בתיק זה, העולה על חמישה חודשים. ולאחר מכן היה במעצר בית לתקופה העולה על שבעה חודשים. מאידך, לחובת המערער יש לזקוף את העובדה שנקט באלימות קשה כלפי המתלוננות, בעודו ממלא תפקיד מחנך-אחראי כלפיהן, תוך שימוש בצינור גומי, שקדם לו שימוש מתוחכם, מתוכנן מראש ומסוכן בחומצה על מנת לגרום למתלוננות, שחששו מחמתו וביקשו להגן על עצמן, לצאת מחדר בו הסתתרו. הקטינות נעלו עצמן בחדר האמבטיה בבית המשפחה, בניסיון למלט עצמן מחמתם של בני משפחתם, להם נודע כי נעדרו מבית הספר. המערער דרש מהן לצאת, ומשסירבו, שפך נוזל חומצתי-חנקתי על הרצפה שבסמוך לדלת והנוזל זרם אל תוך חדר האמבטיה, תוך שהקטינות החלו להיחנק, ונאלצו לפתוח את הדלת. או אז, הכה המערער את הקטינות באמצעות צינור, תוך שהן מנסות להתגונן מפניו, ואף הטיח את ראשה של אחת מהן במיטה, לאחר שזו התחננה בפניו כי יחדל מהכאת אחותה. המערער גרם לאחת חבלות בידיה ובפצעים מדממים, ולאחרת גרם חבלה של ממש. לפיכך, בדין קבע בית משפט קמא כי האיזון הנכון בין כלל השיקולים מחייב ענישה משמעותית. בית משפט קמא עשה הבחנה ראויה בין המערער לבין נאשמים 2 ו- 3, הוריו של המערער, שהורשעו אמנם בשלוש עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות בשלושה מקרים שונים, והושתו עליהם עונשי מאסר על תנאי בלבד ועל האב הוטל גם צו מבחן. ההורים נעדרו עבר פלילי, שהודו במיוחס להם. עונשם המקל של ההורים נקבע נוכח קיומם של שיקולים לקולא, שאינם קיימים בעניינו של המערער. בנוגע לאב, נשקל גילו המבוגר של האב, מצבו הבריאותי הקשה והעובדה כי הוא אב למשפחה ענפה, נכונותו לקבל הכוונה טיפולית והשינוי החיובי שחל בבית. באשר לאימו של המערער, צוין כי היתה הסכמה בין הצדדים בנוגע לשיקולים לקולא בעניינה, ובכלל זה העובדה שהינה אם לשמונה ילדים, הסועדת ומטפלת באופן שוטף יומיומי בשניים מהם, הסובלים מבעיות שונות, וכן בבעלה החולה, ומשמשת הלכה למעשה כמבוגר האחראי הפעיל בבית. עם זאת, נראה כי המערער הפעיל אלימות בתוך הבית, באווירה משפחתית ותרבותית שיצרו הוריו, לפיכך הפער בין עונשי המערער והוריו גבוהים מדי. על כן מצאנו לנכון למתן במידת מה תקופת המאסר בעבודות שירות ולהעמידה על ארבעה חודשים.

כפוף לתיקון זה הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות במועד שייקבע הממונה, לא יאוחר מיום 31.5.2014.

ניתן והודע היום, כ"ד באדר ב' התשע"ד, 26/03/2014, במעמד הנוכחים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

רפי כרמל, שופט

יעקב צבן, סגן נשיא

עמוד 3

